

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužiteljice Andree Vuletić iz Zagreba, Rudolfa Bičanića 38, OIB: 78501301268, koju zastupa punomoćnik Goran Devrnja, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, koga zastupa punomoćnica Sanja Porobija, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. travnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja – odvjetnika Vinka Pivca i zamjenika punomoćnice tuženika – odvjetnika Borne Kusteca, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. isplatiti tužiteljici Andrei Vuletić iznos od 6.246,40 EUR sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 4. lipnja 2019. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 28. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

II. Odbija se, kao djelomično neosnovan, zahtjev za isplatom zatezne kamate na dosuđeni iznos u razdoblju od 22. siječnja 2016. do 3. lipnja 2019., kao i dio tužbenog zahtjeva

koji glasi: „Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, da tužiteljici ANDREA VULETIĆ, Rudolfa Bičanića 38, Zagreb, OIB: 78501301269, isplati iznos od 18.265,45 EUR, zajedno sa zateznim kamatama tekućim na iznos od:

3,72 € od dana	31.01.2016.	do isplate
0,99 € od dana	31.01.2016.	do isplate
2,00 € od dana	31.01.2016.	do isplate
2,01 € od dana	31.01.2016.	do isplate
23,56 € od dana	31.01.2016.	do isplate
23,15 € od dana	31.01.2016.	do isplate
23,85 € od dana	31.01.2016.	do isplate
23,74 € od dana	31.01.2016.	do isplate
46,11 € od dana	31.01.2016.	do isplate
45,85 € od dana	31.01.2016.	do isplate
44,35 € od dana	31.01.2016.	do isplate
44,47 € od dana	31.01.2016.	do isplate
44,47 € od dana	31.01.2016.	do isplate
44,38 € od dana	31.01.2016.	do isplate
44,36 € od dana	31.01.2016.	do isplate
46,06 € od dana	31.01.2016.	do isplate
54,83 € od dana	31.01.2016.	do isplate
45,62 € od dana	31.01.2016.	do isplate
79,11 € od dana	31.01.2016.	do isplate
79,51 € od dana	31.01.2016.	do isplate
66,55 € od dana	31.01.2016.	do isplate
69,53 € od dana	31.01.2016.	do isplate
70,12 € od dana	31.01.2016.	do isplate
65,00 € od dana	31.01.2016.	do isplate
65,89 € od dana	31.01.2016.	do isplate
78,25 € od dana	31.01.2016.	do isplate
83,87 € od dana	31.01.2016.	do isplate
77,63 € od dana	31.01.2016.	do isplate
81,66 € od dana	31.01.2016.	do isplate
81,02 € od dana	31.01.2016.	do isplate
91,91 € od dana	31.01.2016.	do isplate
98,90 € od dana	31.01.2016.	do isplate
97,39 € od dana	31.01.2016.	do isplate
104,33 € od dana	31.01.2016.	do isplate
117,07 € od dana	31.01.2016.	do isplate
111,09 € od dana	31.01.2016.	do isplate
125,81 € od dana	31.01.2016.	do isplate
125,32 € od dana	31.01.2016.	do isplate
155,82 € od dana	31.01.2016.	do isplate
138,05 € od dana	31.01.2016.	do isplate
142,16 € od dana	31.01.2016.	do isplate
141,26 € od dana	31.01.2016.	do isplate

142,92 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
136,30 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
140,31 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
140,52 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
152,75 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
178,74 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
2.039,09 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
208,32 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
228,15 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
177,98 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
161,11 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,24 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
164,56 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
179,12 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
183,51 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
178,73 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
178,01 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
180,43 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
184,63 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
179,39 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
177,94 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
165,08 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
176,17 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
181,33 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
177,90 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
173,79 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
172,37 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
170,91 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
181,15 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
166,08 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
163,62 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
165,09 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
163,55 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
169,06 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
172,62 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
174,36 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
180,57 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
174,31 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
151,84 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
155,37 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
152,30 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
147,90 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
148,84 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
151,99 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
154,49 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
155,13 €	od dana	31.01.2016.	do isplate

157,82 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
161,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,40 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,97 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
162,68 €	od dana	31.01.2016.	do isplate
3.137,06 €	od dana	31.01.2016.	do isplate.“

III. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. naknaditi tužiteljici Andrei Vuletić troškove postupka u iznosu od 2.404,14 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 28. svibnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je 10. travnja 2006. sklopila s tuženikom Ugovor o namjenskom kreditu broj: 320640055/06, kojim je tuženik tužiteljici odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 104.500,00 CHF obračunatom prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita. Navodi kako je ugovorena obveza povrata iznosa kredita uz valutnu klauzulu u švicarskom franku (CHF), u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja za CHF. Smatra navedenu odredbu ništetnom, što ima za posljedicu primjenu predmetnog Ugovora o kreditu oslobođenog učinaka povrata iznosa kredita uz navedenu valutnu klauzulu. Navodi kako je tim Ugovorom ugovorena i redovna kamatna stopa 4,5% godišnje, koja je tijekom otplate promjenljiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tuženika. Navodi kako se o tim odredbama tužiteljicu nije pravilno informiralo, a nije o istima imala ni mogućnost pregovaranja, što je rezultiralo neravnotežom u pravima i obvezama na štetu tužiteljice. Stoga smatra predmetne ugovorne odredbe ništetnima, a u pogledu ništetnosti poziva se na postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, i to presudu Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 04.07.2013., koja je u pogledu ništetnosti odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., a u pogledu ništetnosti vezivanja otplate

uz valutu CHF je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj: PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., koje presude smatra obvezujućima i u ovome postupku u smislu utvrđenja postojanja povrede kolektivnih prava i interesa korisnika potrošačkih kredita od strane ovdje tuženika, odnosno utvrđenja korištenja ništetnih odredbi ugovora o potrošačkim kreditima kojima je ugovorena obveza povrata kredita vezana uz valutnu klauzulu u švicarskom franku i kojima je ugovorena promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama banka. Stoga smatra kako tužiteljica ima pravo na povrat preplaćenih iznosa u odnosu na iznose koje bi tuženiku bila dužna platiti da se od početka otplate do dana konverzije ugovora o kreditu uz valutu euro za cijelo vrijeme primjenjivala otplata bez valutne klauzule, kao i preplatu u odnosu na iznose koje bi bila dužna platiti da tuženik nije mijenjao kamatnu stopu po svojim odlukama.

Nadalje, navodi kako je s tuženikom zaključila 22. siječnja 2016. Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je gore navedeni Ugovor o kreditu konvertiran u valutu euro sukladno ponudi tuženika na koju je isti obvezan temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015), no provedbom konverzije i zaključenjem Dodatka tužiteljica se ni na koji način nije odrekla svojih prava i potraživanja temeljem utvrđenja ništetnosti gore navedenih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu do dana izvršene konverzije, a niti sklapanje istog predstavlja bilo kakvu konvalidaciju učinaka ništetnosti do dana konverzije, odnosno sklapanja Dodatka.

Stoga postavlja kondicijski zahtjev za povrat preplaćenog svaki mjesec iznose anuiteta koji su se zbog povećanja tečaja CHF spram kune povećali u odnosu na kunske iznose po ugovorenom tečaju na dan isplate kredita, kao i koji su se povećali zbog promjene kamatne stope u skladu s odlukama banke, koji zahtjev specificira podneskom od 16. lipnja 2025. u visini 18.265,45 Eur sa zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni iznos preplate od 31. siječnja 2016. do isplate, kao i zahtjev na isplatu zateznih kamata koje su obračunate na više plaćene razlike s osnova promjenljive kamatne stope i promjene tečaja, obračunate do 30. rujna 2015. i to u iznosu od 6.246,40 eura, na koji iznos potražuje zateznu kamatu od 22. siječnja 2016. do isplate, sve uz naknadu troškova postupka za zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev, uključujući pravnu osnovu, visinu i izračun te činjenice i razloge kojima je tužitelj obrazložio tužbu. Ističe prigovor zastare u odnosu na sve anuitete dospjele prije 4. lipnja 2014. Navodi da su tužitelj i tuženik sklopili Dodatak ugovoru o kreditu od 22. siječnja 2016. kojim je, po zahtjevu tužitelja, izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom te da su sve tužiteljeve uplate (i s osnove svakog povišenja CHF kamatne stope tijekom otplate), kao i s osnove svakog povišenja CHF tečaja tijekom otplate, uzete u obzir prilikom izrade konverzije i iskorištene, odnosno uračunate za otplatu usporednog EUR kredita, u skladu s odredbama ZID ZPK/15. Ukazuje na to da je sukladno članku 19.d. ZID ZPK/15 prije objave kalkulatora konverzije banka bila dužna pribaviti mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19.c ZID ZPK/15, te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama. Navodi kako je sklopljeni pravni posao povodom tužiteljeva prihvata konverzije, koji je tuženik morao prihvatiti pod prijetnjom zakonom propisanih sankcija, pravni posao kojim su stranke, isključivo po izboru tužitelja, riješile sve svoje pravne odnose, prije i poslije konverzije, na način propisan zakonom. Nakon toga, sklapao se spomenuti pravni posao koji je po sili zakonskog uređenja, uključivao: promjenu valute kredita iz CHF u EUR, promjenu kamatne stope od datuma sklapanja ugovora do sklapanja dodatka ugovoru te i ubuduće, na način da se umjesto svih onih promjenjivih kamatnih stopa koje su bile primjenjivane u otplati kredita u CHF primjenjuje sve one promjenjive kamatne stope – prikazane u apsolutnom iznosu - koje je vjerovnik primjenjivao kod kredita u EUR, utvrđenja preostalog iznosa neotplaćene glavnice kredita u EUR, te sporazuma o raspolaganju preplatom, odnosno

podmirenju manje uplaćenog iznosa. Navodi i kako je Vrhovni sud potvrdio kako „sporazum o konverziji“ sklopljen na osnovi ZID ZPK/15, „ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Na temelju svega navedenog, tuženik predlaže da sud, nakon provedenog postupka, odbije tužbeni zahtjev u cijelosti i naloži tužiteljici da tuženiku podmiri parnične troškove.

3. Tuženik se podneskom od 7. travnja 2026. protivi i preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 16. lipnja 2025. Sud je takvu preinaku dopustio, s obzirom je odredbom čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što u konkretnom slučaju sud smatra, s obzirom da tužitelj ne raspolaže takvim stručnim znanjem kakvo je potrebno da bi se točno utvrdila visina tužbenog zahtjeva i iznos obračunatih zateznih kamata, što je u skladu i sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su IV - 162/2021 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., kojim je zauzet izričit stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

4. Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 10. travnja 2006., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, kao i onih kojima je ugovoreno da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukom banke. Sporno je pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, ima li tužitelj svojstvo potrošača te je li tužitelj izgubio pravo na povrat plaćenoga po nišetnoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak i o kamatnoj stopi koja je promjenljiva u skladu s odlukom tuženika s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

5. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sljedeće, po strankama predložene, dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o kreditu (list 7-14 spisa), Dodatak Ugovoru o kreditu i izračun konverzije (list 15-27 spisa), promet po kreditu (list 28-35 spisa), otplatni plan (list 36-43 spisa), pregled promjena kamatnih stopa (list 44 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (list 151-167 spisa), pisano očitovanje financijskog vještaka (list 189-203 spisa), vještak je usmeno obrazložio nalaz i mišljenje (list 240 spisa), saslušana je tužiteljica (list 240-241 spisa) te je provedeno dopunsko financijsko vještačenje (list 305-307 spisa) i vještak ga je usmeno obrazložio na glavnoj raspravi (list 326 spisa).

6. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni, nijedna od stranaka nije stavljala druge dokazne prijedloge, tako da su u ovome postupku izvedeni svi predloženi dokazi.

7. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF i kamatnoj stopi promjenljivoj u skladu s odlukama banke, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 10. travnja 2006., u kojemu je odredbom čl. 7. ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunsnoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, dok je kamata promjenljiva u skladu s promjenom tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika.

9. Presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tuženica u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, dok je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. utvrđeno da je tuženica u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 10.09.2003. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

10. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju

je vezana glavnicu švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

11. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

12. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužiteljice o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušana je tužiteljica, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku.

13. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopila jer je namjeravala kupiti stan, a imala je otvoren račun kod tuženika. Tada su krediti bili jako skupi, a u banci joj je rečeno da ima mogućnost uzeti kredit s valutnom klauzulom u EUR ili u CHF s time da joj je rečeno da bi joj mjesečni anuitet u CHF bio niži oko 400,00 kn. To joj je bilo jako važno u tom trenutku, sam ugovor koji je potpisala bio je tipski, a nisu ništa posebno razgovarali o kamatnoj stopi ili da bi joj eventualno bilo rečeno nešto oko tečaja CHF koji bi mogao u nekoj doglednoj budućnosti značajno rasti. Pročitala je ugovor prije nego što ga je potpisala, ali nije pregovarala niti joj je išta posebno tumačeno vezano uz kamatu ili tečaj, kako od strane službenika banke, tako niti od strane javnog bilježnika, gdje je ugovor solemniziran. Nakon nekog vremena počeo je rasti tečaj, a povećana je i kamatna stopa zbog čega je u konačnici mjesečni anuitet porastao za oko 1.500,00 kn, što je za nju predstavljalo veliki problem. Kada se pojavila mogućnost da taj kredit konvertira, ona je naravno prihvatila tu zakonsku mogućnost te si na taj način olakšala dotadašnje vraćanje kredita. Predmetni stan je kupila za vlastito stanovanje, te u istom i danas stanuje, a nikad se tamo nije bavila nikakvom poslovnom djelatnošću. Bila je svjesna da se kamatna stopa može mijenjati, ali ne u tolikoj mjeri. Ona je osobno otplaćivala kredit, ali su joj financijski pomagale sestre.

14. Iskaz tužiteljice je prihvaćen, s obzirom da je tužiteljica iskazivala životno i logično te je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku pa tako i sa samim Ugovorom iz kojega je vidljivo da je njegova namjena kupnja stana u kojemu i danas živi.

15. Odredbom čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03, dalje: ZPP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužiteljice, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za kupnju stana za stanovanje, to sud zaključuje da je tužiteljica sklopila predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača. Također, na temelju iskaza tužiteljice utvrđeno je kako ona nije imala mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su joj pružene informacije na temelju kojih bi mogla procijeniti rizik sklapanja takvog

ugovora, a upravo ovakav ugovor ponuđen joj je kao najpovoljnija opcija. Utvrđeno je i da je tužiteljica uplaćivala rate kredita.

16. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužitelj je postavio kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužitelj ima svojstvo potrošača te kako nije bio informiran od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti mu je bilo objašnjeno na koji način će se mijenjati kamatna stopa, odnosno, ugovoreno je da ta promjena ovisi isključivo o jednoj strani, to jest, tuženiku.

17. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o kreditu od 10. travnja 2005., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak i o promjenljivoj kamatnoj stopi po odluci banke, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, u dijelu kojim je ugovorena protuvrijednost valute CHF i otplata u toj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora na dan dospijeća, kao i promjenljiva kamatna stopa po odluci banke, ništetne.

18. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, sukladno čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužiteljici sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužiteljica bi imala pravo na povrat u dijelu u kojem je njezina obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku plaćenu po osnovi promjene kamatne stope u odnosu na onu koja je određena kao početno ugovorena.

19. Međutim, s obzirom da su stranke 22. siječnja 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužiteljica izvršila do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužiteljici mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužiteljice, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužiteljica zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Dodatka nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

20. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenoga 2022.).

21. Međutim, tužiteljica je tužbom zatražila i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

22. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo je kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV-33/2022-21, a koja je imala funkciju proširenoga sudskog vijeća, glasi:

„Petrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“.

22.1. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima stajalište da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

23. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Darku Prpiću, a nalaz i mišljenje prihvaćeni su u cijelosti, s obzirom su jasni i razumljivi, njima je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, dok nakon dopunskim pisanih i usmenih očitovanja

vještaka, kao i dopunskog nalaza i mišljenja i njegova usmenog obrazloženja nijedna od stranaka nije imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

24. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako su Zagrebačka banka d.d. kao kreditor i Andrea Vuletić kao korisnik kredita zaključili su dana 10.04.2006. godine Ugovor o kreditu (list: 7-12) broj: 3206407055/06 (u daljnjem tekstu: Ugovor) na iznos od 104.500,00 CHF. Člankom 2. Ugovora ugovorena je redovna kamatna stopa u visini 4,50% godišnje, promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika. Ugovoreni rok otplate iznosi 20 godina. Člankom 7. Ugovora ugovoreno je da će se kredit otplaćivati u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a za CHF, važećem na dan plaćanja. Sveukupno iznos mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 90.430,73 CHF od čega je otplata glavnice 50.168,86 CHF i kamata 40.261,87 CHF. Sveukupno iznos mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu iznosi 85.042,62 CHF od čega je otplata glavnice 51.798,86 CHF i kamata 33.243,76 CHF. Dana 1.8.2011. korigiran je anuitet zbog promjene roka otplate zbog uvećane otplate 28.6.2011. godine, sukladno obračunu Banke. Ukupna razlika između iznosa stvarno plaćenih anuiteta prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na iznose anuiteta prema početnom otplatnom planu iznosi 5.388,11 CHF, odnosno kunska protuvrijednost iznosi 29.370,90 HRK. Prema prometima po kreditu (list 28) kredit je isplaćen 24.04.2006.g. Srednji tečaj HNB na dan isplate kredita je iznosio 1 CHF= 4,630841 kn. Ukupno razlika u iznosu anuiteta po tečaju na dan plaćanja u odnosu na anuitete primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 82.405,43 HRK. Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 23.636,20 HRK. Iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije 30.01.2016. prema obavijesti o izračunu efekata konverzije iznosi 34.959,69 EUR što u kunskoj protuvrijednosti po tečaju HNB-a na dan konverzije iznosi 267.686,80 HRK. Iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom ugovorene kamatne stope i tečaja na dan isplate kredita iznosi 52.701,14 CHF što u kunskoj protuvrijednosti po tečaju HNB-a na dan isplate kredita iznosi 244.050,60 HRK. Razlika između iznosa 267.686,80 HRK i iznosa 244.050,60 HRK je 23.636,20 HRK. Prema obavijesti o izračunu efekata konverzije utvrđena je preplata tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan 30.01.2016. iznosi 34.120,65 HRK. Ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 5.388,11 CHF odnosno kunska protuvrijednost iznosi 29.370,90 kn primjenom srednjeg tečaja HNB na dan plaćanja. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 84.614,00 kn, za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos. Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 23.636,20 HRK. Iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije 30.01.2016. prema obavijesti o izračunu efekata konverzije iznosi 34.959,69 EUR što u kunskoj protuvrijednosti po tečaju HNB-a na dan konverzije iznosi 267.686,80 HRK. Iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom ugovorene kamatne stope i tečaja na dan isplate kredita iznosi 52.701,14 CHF što u kunskoj protuvrijednosti po tečaju HNB-a na dan isplate kredita iznosi 244.050,60 HRK. Razlika između iznosa 267.686,80 HRK i iznosa 244.050,60 HRK je 23.636,20 HRK. Prema obavijesti o izračunu efekata konverzije utvrđena je preplata tužitelja po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan 30.01.2016. iznosi 34.120,65 HRK. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena

kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos iznosi 113.984,90 HRK. Ukoliko zbrojimo i razliku iznosa preostale glavnice koja iznosi 23.636,20 HRK dobijemo iznos od 137.621,10 HRK.

24.1. U pisanom očitovanju od 22. studenoga 2021. vještak je naveo kako je iskazao u nalazu i mišljenju preplatu koju je tuženik priznao prilikom obračuna konverzije. Vještak je navedenu preplatu i razliku iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjenu za razliku glavnice iz konverzije prikazao na dan 30.01.2016. godine pošto je tako određeno zadatkom suda, izračun je napravljen prema tuženikovo dokumentaciji – obavijest o izračunu efekata konverzije na listu 18 spisa, razvidno je da navedena razlika uplata na dan 30.01.2016. godine iznosi 34.120,65 HRK. Vještak je u inicijalnom otplatnom planu simulirao korekciju iznosa anuiteta sukladno novom roku otplate kredita uz istu kamatnu stopu. Unatoč tome u nastavku dostavlja nove izračune prema traženju tuženika iz podneska od 08.06.2021. godine s obzirom na uvećanu otplatu 28.06.2011. godine pa tako: Ukupna razlika između iznosa mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika, i iznosa mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 5.463,22 CHF odnosno kunska protuvrijednost iznosi 29.832,08 kn primjenom srednjeg tečaja HNB na dan plaćanja. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 84.500,56 kn, za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos. Ukupna razlika između anuiteta s osnove promjena kamatne stope i s osnove valutne klauzule za sve anuitete za koje je Nalazom utvrđen više plaćeni iznos iznosi 114.332,64 HRK.

24.2. U odnosu na navedeno, vještak je u usmenom očitovanju na glavnoj raspravi naveo kako je nalaz i mišljenje sačinio sukladno zadatku za vještačenje. U nalazu je prikazao i pozitivne i negativne razlike, a u zaključku samo pozitivne, te da li će se primjenjivati i pozitivne i negativne, to je pravno pitanje. U odnosu na prigovor da se na otplatni plan od 1.1.2014. trebala primjenjivati inicijalna kamatna stopa od 4,5%, a ne zakonska kamatna stopa od 3,23 % navodi da je zadatak za vještačenje bio takav koji je vrijedio da se od 1.1.2014. primjenjuje zakonska kamatna stopa.

24.3. U dopuni nalaza i mišljenja vezano uz obračunate zatezne kamate vještak je naveo kako ukupno zatezne kamate na više plaćene razlike anuiteta s osnove promjene kamatne stope i tečaja obračunate do konverzije iznose 6.246,40 eura.

24.4. U daljnjem usmenom obrazloženju na glavnoj raspravi vještak je naveo kako ostaje u cijelosti kod nalaza i očitovanja i dopunskog nalaza te u odnosu na podnesak tuženika se očituje da je izvršio izračun razlike s naslova promjene kamatne stope i promjene tečaja, obračun zateznih kamata, razliku preostale glavnice koja bi proizlazila iz dodatka ugovora o konverziji te iskazao iznos preplate utvrđene konverzijom te da nije zbrajao i oduzimao te iznose jer je isto pravno pitanje od kojeg iznosa se oduzima preplata utvrđena konverzijom.

25. Kako je prethodno obrazloženo da tužitelj ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022. i Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata i naveo kako one iznose 6.246,40 eura, to je

prihvaćen zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje taj iznos, dok je u preostalom dijelu zahtjev, tužbeni zahtjev odbijen kao djelomično neosnovan.

26. Na dosuđeni iznos od 6.246,40 eura dosuđena je tužiteljici i zatezna kamata koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe 4. lipnja 2019. do isplate, budući da je već tužbom tužiteljica zahtijevala isplatu zatezne kamate na pojedini mjesečni iznos preplate, samo što je u tužbi tu kamatu iskazala s tijekom, a u podnesku kojim specificira zahtjev 16. lipnja 2025., istu iskazuje obračunato u apsolutnom iznosu. Naime, zatezne kamate imaju obilježje akcesornosti, jer nastaju kao posljedica zakašnjenja u ispunjenju određene novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja (čl. 29. st. 1. ZOO-a). Dok glavna obveza, to jest glavni dug ne bude plaćen, zatezne kamate kao sporedna tražbina nedjeljive su od njega i čine cjelinu s glavnim dugom (to proizlazi iz čl. 160. st. 2. ZOO-a). Tek nakon podmirenja glavne novčane tražbine, ako nisu plaćene i zatezne kamate, one se osamostaljuju, obračunavaju se u apsolutnom iznosu i kao za glavnu tražbinu, radi njihove isplate, može se podnijeti tužba sudu radi ostvarivanja prava na tzv. procesne kamate (čl. 31. st. 2. ZOO-a).

26.1. Dakle, kako je prethodno ovom odlukom obrazloženo, glavni dug je prestao s obzirom je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur, dok je preostalo potraživanje po osnovi zatezne kamate, koja se osamostalila po prestanku glavnog duga. Odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a propisano je kako na iznos neisplaćenih kamata se mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. S obzirom da je u ovome postupku zahtjev za njihovu isplatu postavljen u tužbi, to tužiteljica ima pravo na isplatu zateznih kamata koje na dosuđeni iznos od 6.246,40 eura u skladu s odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a teku od podnošenja tužbe 4. lipnja 2019. do isplate.

27. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

28. S obzirom na navedeno, sud je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev te naložio tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 6.246,40 eura sa zateznom kamatom koja teče od podnošenja tužbe 4. lipnja 2019. do isplate, dok je u preostalom dijelu, sa zahtjevom za tijek zatezne kamate u razdoblju od 22. siječnja 2016. do 3. lipnja 2019. zahtjev odbijen, kao što je odbijen i zahtjev za isplatom iznosa od 18.265,45 eura sa zatraženom zateznom kamatom.

29. Što se zahtjeva za naknadu troškova postupka tiče, u predmetnom slučaju na temelju odredbe čl. 154. st. 2. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom na uspjeh tužitelja u sporu u omjeru 25%. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u visini od 250 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava podnesaka od 1.10.2019., 29.9.2020., 25.5.2021. i 10.9.2021. u visini od 250 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), sastava podneska od 30.11.2021., 30.12.2021., 30.1.2023. i 16.6.2025. u visini 100 bodova za svaki (Tbr. 8/3 Tarife) te trošak zastupanja na ročištima 9.10.2020., 6.2.2023., 3.3.2025. i 16.4.2026. u visini od 250 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), kao i trošak pristupa na ročište za objavu u visini 50 bodova (Tbr. 9/3 Tarife), što čini ukupno 2700 bodova, a uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur i za porez na dodanu vrijednost, čini iznos od 6.750,00 Eur, uz trošak pristojbe na tužbu 238,24 eur i presudu 238,24 eur, iznosi 7.226,48 eura. Kako tužitelju pripada pravo na 25% nastalih mu troškova, to mu je dosuđen iznos od tako da je tužitelju dosuđena naknada troškova u visini od 1.806,62 Eur. Uz navedeno, dosuđen mu je u cijelosti, kao potreban neovisno o omjeru uspjeha u sporu, iznos plaćenog predujma za vještačenje od 597,25 eura, tako da ukupno mu je tuženik dužan naknaditi troškove u visini 2.404,14 eura. Na tako određen trošak tužitelju su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku, uz rj o pristojbi na tužbu 238,24 eur i presudu 238,24 eur
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-af5f6**

Kontrolni broj: **02b2b-8aa91-c6d5b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.